

“เฮฮาสาระชั้น”

เขียนโดย อ.รัช เย็นใจ

วันเสาร์ที่ 30 มิถุนายน 2012 เวลา 22:58 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 30 มิถุนายน 2012 เวลา 22:59 น.

คอลัมน์ “เฮฮาสาระชั้น”

ควบคุมโดย...เสียบ คลองชล

กำบะเก่า

คนเหนือเรามีคำพูดมากมายที่เตือนสติ เช่น

- คนที่ห่างโบสถ์ “อย่าเข้าโบสถ์ตอนแก่ อย่าอັกป้อแม่ตอนใกล้ตาย”

แปลเป็นไทย “อย่าเข้าโบสถ์หาพระหาเจ้าตอนชราแล้ว และอย่าแสดงความรักต่อพ่อแม่ตอนที่ท่านใกล้จะตายแล้ว”

- การอธิษฐาน “เรื่องของคนที่อยู่กับพระเจ้า เรื่องของพระเจ้าที่อยู่กับคน”

- คำพูดคำจา “อู้สูงพระเจ้าสูงขึ้น อู้ต่ำฝีย่าลง”

- เรื่องของคน “คนลวกกินไก่ คนง่าวกินไก่”

คนฉลาดก็หากินอยู่ใกล้ๆ แต่คนโง่ชอบออกไปหากินไกลๆ

“เฮฮาสาระขัน”

เขียนโดย อ.รัช เย็นใจ

วันเสาร์ที่ 30 มิถุนายน 2012 เวลา 22:58 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 30 มิถุนายน 2012 เวลา 22:59 น.

- ของกินอร่อย “ของกินล่ำแบ่งกันคนน้อย จะไปยะหื้อเป็นขอย กินคนเดียวจั้งแก่น”

คนเหนือมีน้ำใจ แม้อาหารมีเพียงเล็กน้อยก็จะแบ่งกันกิน เพราะกินคนเดียวมันติดคอ

- “จะไปเลี้ยงหมาพอม จะไปต่อมคนตุ๊ก ถ้ามั่นได้ลูก มันจ่างขี้หัว”

หมายความว่า เราไม่ควรจะไปเบียดเบียนคนอื่น

ขอบคุณพระเจ้า (๑)

หนุ่มสาวสองคนเดินคุยกันกระหนุงหนิงไปตามทางเดินในสวนสาธารณะ

ชายหนุ่ม : “ขอบคุณพระเจ้าสำหรับอากาศที่เย็นสบาย และใบไม้เขียวชอุ่ม ขอบคุณพระเจ้าสำหรับ

ท้องฟ้าที่สวยงามยามเย็น....” (เขาพรั่นขอบคุณพระเจ้าไปตลอดทาง)

ทันใดนั้น ก็มีนกตัวหนึ่งบินผ่านมา และบังเอิญชี้ใส่หัวของชายหนุ่มพอดี เขาเอามือลูบหัวตัวเองและเอามาดม แล้วทำหน้าเหยเกหญิงสาวก็คอยดูว่าชายหนุ่มจะยังสามารถขอบคุณพระเจ้าได้ไหม?

ชายหนุ่ม : (นิ่งเงียบไปสักครู่ก็โผล่ออกมา) “ขอบคุณพระเจ้า”

หญิงสาว : คุณขอบคุณพระเจ้าเรื่องอะไรคะ?

ชายหนุ่ม : ขอบคุณพระเจ้าที่นกชี้ใส่หัวผม

“เฮฮาสาระขัน”

เขียนโดย อ.ธวัช เย็นใจ

วันเสาร์ที่ 30 มิถุนายน 2012 เวลา 22:58 น. - แก้ไขล่าสุด วันเสาร์ที่ 30 มิถุนายน 2012 เวลา 22:59 น.

หญิงสาว : (ทำหน้าที่ประหลาด) คุณนี่แปลกมาก ทำไมขอบคุณพระเจ้าอย่างนั้น?

ชายหนุ่ม : ขอบคุณพระเจ้าที่วิ้วมันบินไม่ได้!

ขอบคุณพระเจ้า (๒)

ชายหนุ่มคนเดิมอีกนั่นแหละ ก้าวขึ้นรถเมล์ในตอนเช้า ที่นั่งว่าง เขาเลือกตรงหน้าต่าง มองออกไปเห็นทิวทัศน์อันสวยงาม เขาขอบพระคุณและสรรเสริญพระเจ้าอยู่ในใจตลอดเวลา สำหรับอากาศที่ดี ท้องฟ้าแจ่มใส อากาศเย็นในต้นฤดูหนาว และนั่งสบายเพราะเบาะว่างเป็นส่วนใหญ่

แต่เมื่อรถแล่นเข้าใกล้เมือง ผู้โดยสารเริ่มแน่น มีหญิงคนหนึ่งรูปร่างอ้วนดูก้าวขึ้นมา ผมเผ้าเป็นกระเซิง

มีกลิ่นตัวเหม็นตุๆ และเธอนั่งเบียดเขาจนตัวสั่นเลย ชายหนุ่มเริ่มหาเรื่องที่จะขอบพระคุณพระเจ้าต่อไป แต่นึกไม่ค่อยออกเท่าไร

สักครู่หนึ่งก็ตะโกนในใจว่า “ขอบคุณพระเจ้า ที่ผู้หญิงคนนี้ไม่ใช่ภรรยาของผม”

ข้อพระคัมภีร์ ๑ เธสะโลนิกา ๕.๑๘

//